

СЪНЪ СРЕЩУ ВЕЛИКДЕНЪ

Като свѣщи припламнаха минзухаритѣ
по полята, изъ нивитѣ, по чукаритѣ.
Ей люшнаха се тържествено камбанитѣ
и звѣннаха и викнаха на сбранитѣ
край бѣлата черкова на двора
на тате, на мама, на всички хора, —
и гласътъ имъ високо се понесе:

Христосъ възкресе!

Повториха и вѣтъра, и птичкитѣ,
и дѣдо попъ, и отъ небето звездичкитѣ,
и люлкитѣ на събора, и моитѣ
подарѣци великденски въ кутиитѣ,
които баща ми донесе:

Христосъ възкресе!

Като свѣщи припламнаха минзухаритѣ
по полята, изъ нивитѣ, по чукаритѣ.
И пролѣтъта, съсъ лияци накитена,
донесе ни срѣдъ полунощъ Великдена. —
Ей люшнаха се тържествено камбанитѣ
и въ черквата викнаха на сбранитѣ:

Елате, Божий синъ възкрѣсна отъ смъртъта,
и радостъ и любовъ донесе на свѣта!

Дим. Бабеви